

Lappeenranta 31/XII 96.

Rakos Pekka!

Kuuto, kuto kirjittääsi ja antaen,
kun en ole vielä tänä saakka mitään
kirjoittanut; ayyt toini ovat monat ja
tärkein se, etten ollut varma ^{enää} osoit-
teistani. —

Rakos Pekka! Kauan on ollut
ajattamistani ja ^{muiden} seikkien ja sen ayyt it-
moitan tässä. Iina ja Oskari jo-
ka si sitä myönnä, mitä omaa
itseäni korkee) te minua luo-
aksi rakastatte. Oskari se toini
suloista, mutta se on araitse-
matonta. Se rakastatte, kinn-
vain koetan rakastaa. Tämän
lämpöämme si mikäin sestä,
minun lämpöni ympärillä on
jäätöväri. Muutenkin olitte te

vapaameet sydämeini se kannoni:
on, jossa on itän lämpöä. Niin, niin
kyllä minä tulin seatain peljän,
peljän rakastan. Ooh, jospa
myt olaitte tähti; ettei oisin
puristaa tuidin käsiäni,
oikein puristan. —

Josko olen pyörteessä! Kun-
ga on hukkuvani! Se ajatus
onni välin väliin. Mutta sil-
loin ajattelen: elä lakkaa toi-
vonnasta! Jos ulkea hukkumien,
niin ponnista vastaan, joskus se
on sentään tehtävä... Jos hu-
ken niin surmaan itään... Tur-
haa, et jääne oittukkaan...
Työ on tehtävä... Tus pyörre
onni viikittä; sinne jään
kuin jääntiin... Se on valehtaa!
En tuki voi valheeseen tyytyä,
koska Totuus on viisaus. Mit-
sä kieltäisin totuuden ja

ja oonin olema: Tyttö... Sitten
tapana jokuksela itoakseni. Mut-
ta kuitenkin jätettiin nimen pyörä-
te, kunhan se si nisiin nimen!

Olen juha päivä ottoamut
kääntänyt täni. "Tejstmadus Röst-
kääntäminen ei tahdo sijia. En
voi kuitenkin sanoa alleeni
Toukokuun, sillä nimen kirjoitus-
tyylinä Tehuys...

Sain Oskariin juri kirjien
joutamutkana hän on aikomut
kätettiin sen osan kirjoittain,
josta kääntöiset sivät ole, mut-
ta kääntämisyyppö on Tehuys kirj-
pöytä ja Oskari on kääntönyt...

Cornelliasta mutta muutta!

Mitä noihin sanoihin suljin, kypä-
lä kirjoittamattain ymmä-
rät..... oh minä pal-
jon, paljon!!

Siisräkö? ei sentään mitään

muunnissaan tulee; kukaan ei vie-
luultaini olisi jo sairauttaan
kuollut vaan!

Pekka, Pekka kyllä tämä
on toivotonta, kun ei voi edes
itsekään pitää toivottamoinen
kyllä tätä toivottomuutta...
Mutta kuinka se sentään on
suloista se on tulkaa ^{sellainen} goottilainen
majassa, josta jo näkee sen tih-
den, jota itse koittaa uunin
läpi havaita.

Oletko tavannut Jaanan?
Jatko vielä kaupungissa? Mi-
tentä hän voi? Työnsäpä, vaikka
kosta työssä häntä; itästä ^{työ} se on.

Hyvästi nyt sitten, koska
minä täytyy joistua yöydellä Triin
tiellä. Odotan nyt josta päivän
tulenkin käänöksen. ~~Hyvästi~~
Kaikkien tosihyväni toivoo Pekka
ja hänen "uusi", mutta "vanha"
opettajansa

Anto.